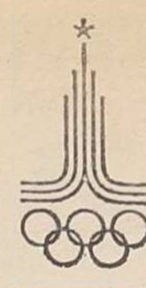

SPORTIVII ROMÂNI ÎȘI DESĂVÎRȘESC PREGĂTIRILE CU PASIUNE ȘI DĂRUIRE PENTRU PERFORMANȚE PRESTIGIOASE ÎN MARILE DUELURI OLIMPICE DE LA MOSCOVA

ÎN LOTUL DE ATLETISM – DORINȚA OBȚINERII DE LOCURI PE PODIUM

● Fița Lovin și Eva Zörgö – Raduly în grupul favoritelor ● Nivel ridicat al competitivității unora dintre atleții noștri ● Există premise pentru o comportare bună la mai multe probe

Spre deosebire de multe alte ramuri sportive, cu calcule teoretice destul de relative, atletismul oferă posibilități multiple de întocmire a diverse bilanțuri statistice care oglindesc cu multă fidelitate ierarhiile valorice la fiecare probă în parte. Neexcluzînd surprizele, aceste bilanțuri reprezintă un punct de plecare în discutarea șanselor pentru — în cazul de față — competiția atletică de la Moscova.

La această oră, cu o lună înaintea întrecerilor atletice de la Lujniki, în bilanțul anului 1980 cele mai bune poziții dintre atletele noastre le dețin semifondista gălățeancă **Fița Lovin** și sulițașa clujeancă **Eva Zörgö-Raduly**. Prima ocupă locul secund în clasamentul acestui sezon la 800 m, cealaltă este pe poziția a patra la aruncarea suliței. Ambele au înregistrat în acest an noi recorduri naționale și dețin o valoare care le include între favoritele probelor respective.

Evoluția Fiței Lovin din finala concursului „Pravda" de la Moscova, în cadrul căreia a realizat timpul record național de 1:56,7 (cu 0,7 s mai bun decît precedentul său record) în cadrul celei mai rapide curse din istoria acestei probe, este o dovadă a capacității actuale a atletei noastre și o garanție pentru rezultate și mai bune în întrecerile Olimpiadei moscovite. Dealtfel acest sezon a arătat o Fița Lovin la un nivel competitiv cu mult superior celui din alți ani, rezultatele sale fiind concludente: 1:58,5 (1) București 5 mai, 1:57,4 (1) Sofia 25 mai, 1:59,0 (1) București 1 iunie, 1:57,9 (2 serie) Moscova 10 iunie, 1:56,7 (2) Moscova 12 iunie.

EVA ZÖRGÖ-RADULY

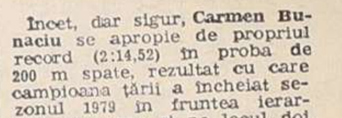
TERESA SANDERSON

Nu știm pe care anume dintre recentele sale adversare de la Moscova le va întîlni iarăși cu prilejul J.O. dar, să zicem, alături de sovieticele Nadejda Olizarenko (născută 1953), Olga Vahrușeva (n. 1947) și Tatiana Kazankina (n. 1951), de bulgăroaicele Nikolina Ștereva (n. 1955) și Totka Petrova (n. 1956) și de alergătoarele din R. D. Germană, Martina Kämpfert (n. 1959), Christiane Wartenberg (n. 1956) și Anita Weiss (n. 1955), Fița Lovin va lupta pentru calificarea în finala de 8 și acolo pentru un loc cît mai bun, poate pe podium...

Recordmana sulițașelor noastre **Eva Zörgö-Raduly** ocupă, deocamdată, locul 4 în ierarhia celor mai bune aruncătoare ale anului 1980, toate atlete mai de mult cunoscute dar care, în acest sezon, au marcat un remarcabil salt de calitate. Clasamentul '80 se prezintă astfel: 69,96 m Ruth Fuchs (R. D. Germană) n. 1946, 69,70 Teresa Sanderson (Marea Britanie) n. 1956, 68,06 m Maria Caridad-Colon (Cuba) n. 1958, 67,22 m Eva Zörgö-Raduly (România) n. 1954, 66,40 m Antoineta Todorova (Bulgaria) n. 1962, 65,26 m Ute Richter (R. D. Germană) n. 1958, Nina Nikanorova (U.R.S.S.) n. 1947. Avem convingerea că Lovin și Zörgö-Raduly sînt la această oră cele mai autorizate dintre speranțele noastre din atletism ca să lupte pentru locuri frumoase, dar nu sînt singurele! Au aceeași șansă și alți atleți de-ai noștri care, printr-o comportare bună și foarte bună, pot intra la Moscova pentru obținerea unor performanțe deosebite. Fără o anume ordine, ne gîndim, între alții, la **Ilie Floroiu, Horia Toboc, Adrian Proteasa, Vasile Bichea**, la **ștafeta feminină de 4 × 400 m** cu rezultate și clasări bune în bilanțul anului, la **Ileana Silai** și **Natalia Mărășescu** ș.a. Există premise clare pentru o comportare mai bună decît cea de la Montreal, unde atletismul nostru a notat ca bilanț: 1 loc III, 1 loc IV, 1 loc VI, 1 loc VII și 4 locuri VIII!...

Romeo VILARA

CARMEN BUNACIU ÎN URMĂRIREA BIRGITEI TREIBER, FAVORITA Nr. 1 LA 200 m SPATE

Încet, dar sigur, **Carmen Bunaciu** se apropie de propriul record (2:15,53) în proba de 200 m spate, rezultat cu care campioana țării a încheiat sezonul 1979 în fruntea ierarhiei mondiale. [illegible]

Adrian VASILIU

TRĂGĂTORII DE PISTOL VITEZĂ SPRE CIFRA MAXIMĂ!

La 4 iunie, sovieticul **Afanasi Kuzmin** devenea, la Budapesta, cel de-al 3-lea trăgător al lumii care reușea 600 din 600 p, la pistol viteză! Predecesorii săi au fost **Corneliu Ion**, în 1976, care deține astfel onoarea primatului mondial al rezultatului, la un concurs intern și, în 1979, vestgermanul **Heinz Weisenberger** care-l imita pe român, într-o întrecere internațională foarte puternică.

Așadar, lunile preolimpice s-au derulat în nota începutului de an, aproape fiecare concurs internațional, consemnînd, în continuare, cel puțin o cifră mare. **În cinci luni competiționale, 9 trăgători la pistol viteză au înregistrat de la 597 p în sus, școala românească avînd între ei 3 reprezentanți...** Aceste performanțe vestesc apropiatul sfîrșit al recordului mondial al probei — 598 p — acum în vîrstă de [illegible] ani. N-ar fi exclus ca evenimentul să se producă chiar în concursul olimpic unde, cu siguranță, corecordmanul mondial **Corneliu Ion** și coechipierul său, **Marin Stan**, vicecampion european en-titre, vor avea un cuvînt greu de spus.

Ierarhia „la zi" a probei recomandă 5 sovietici, pe cei 3 români — **Ion, Stan și Iuga** —, 2 trăgători din R.D.G. și alți 2 din Polonia ca fiind cei mai buni 12 performeri ai primului semestru. Majoritatea se vor întîlni și pe poligonul Mitișci. La această oră, lucrurile sînt clare în privința reprezentanților noștri: **Ion** și **Stan** sînt titulari. Ei se vor întrece, probabil, cu **Franke** și **Klaar** din R.D.G., cu **Rabczuk** și **Makur** din Polonia, fără însă a fi cu totul exclusă apariția, lîngă ultimii, a experimentatului Jozef Zapedzki, dublu campion olimpic, [illegible]. **Kuzmin** este, mai mult ca sigur, titular [illegible] ca de exemplu? [illegible]

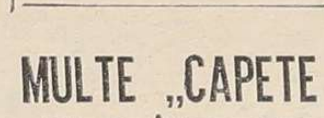
Aceste considerații asupra echipelor celor 4 țări fruntașe ale probei — **U.R.S.S., România, R.D.G., Polonia** — oferă cîteva date pentru a trage unele concluzii asupra concursului olimpic: 1. 6—8 trăgători aspiră cu șanse egale la cucerirea locurilor de pe podium; 2. succesul va aparține acelor țintași care-și vor controla mai bine, mai exact, propria evoluție în concursul olimpic, în ciuda tuturor factorilor perturbatori și a stresului foarte puternic ce va exista în mod obiectiv; 3. concurența acerbă și înaltul nivel al cifrei vor caracteriza, aproape sigur, întrecerea olimpică. [illegible] reprezentanții noștri, Corneliu Ion și Marin Stan, trebuie să se pregătească în așa fel încît să intre pe standuri în PLENITUDINEA FORȚELOR LOR PSIHICE, ODIHNIȚI, CAPABILI SĂ FACĂ FAȚĂ ORICĂROR PIEDICI SUBIECTIVE ȘI OBIECTIVE CARE LE-AR ÎNGREUNA ASCENSIUNEA SPRE PODIUMUL OLIMPIC.

Radu TIMOFTE

CLASAMENTUL MONDIAL AL ANULUI

1.	A. KUZMIN	(U.R.S.S.)	600 p
2.	G. Franke	(R.D.G.)	599 p
3.	I. Snegko	(U.R.S.S.)	598 p
4.	V. Turla	(U.R.S.S.)	598 p
5.	M. Stan	(România)	597 p
6.	C. Ion	(România)	597 p
7.	I. Pushev	(U.R.S.S.)	597 p
8.	V. Tulovkin	(U.R.S.S.)	597 p
9.	D. Iuga	(România)	597 p
10.	M. Makur	(Polonia)	596 p
11.	A. Rabczuk	(Polonia)	596 p
12.	N. Klaar	(R.D.G.)	596 p

STELELE GIMNASTICII ANUNȚĂ UN SPECTACOL DE MARE VIRTUOZITATE

Spre deosebire de campionatele mondiale, care reunesc în întreceri un număr nelimitat de echipe și participanți, **Jocurile Olimpice** — prin caracterul lor selectiv — **sînt socotite, pe bună dreptate, o competiție de elită a gimnasticii internaționale**, cele 12 echipe prezente în concurs cuprinzînd cu adevărat cele mai bune valori din întreaga lume. **Se** poate spune, fără teama de a greși, că întrecerile **olimpice de gimnastică sînt veritabile spectacole sportive de gală și urmărite, ca atare, de fiecare dată, de un număr record de spectatori.**

Pentru a apela la cel mai proaspăt și mai edificator dintre exemple, să amintim de **excepționalele seri ale Forumului din Montreal, sală care atrăgea în 1976 ca un puternic magnet zeci de mii de spectatori, vrăjiți pur și simplu de înalta măiestrie cu care Nadia Comăneci, Nelli Kim, Teodora Ungureanu, Ludmila Turișceva, Nikolai Andrianov, Magyar Zoltan, Mitsuo Tsukahara sau Aleksandr Ditiatin** își prezentau exercițiile, compoziții presărate cu numeroase elemente grele și foarte grele, de o deosebită spectaculozitate. Pentru prima oară, **în competiția feminină s-a vorbit chiar de perfecțiune în gimnastică**, tot pentru prima oară s-a acordat nota maximă, **tripla campioană olimpică Nadia Comăneci fiind apreciată nu o dată, ci de 7 ori cu calificativul maxim**: 10! Pe bună dreptate, întrecerile olimpice de la Montreal au fost socotite marele clou al olimpiadei canadiene, iar **marea învingătoare, gimnasta română Nadia Comăneci**, decretată de **presa internațională de specialitate și de iubitorii sportului, ai gimnasticii în special, din întreaga lume drept eroina celei de-a XXI-a ediții a Jocurilor Olimpice de vară.**

Competițiile organizate de Federația internațională de gimnastică în anii care au urmat întrecerilor olimpice de la Forum, îndeosebi Campionatele mondiale de la Strasbourg, din 1978, Campionatele mondiale de la Fort Worth, din 1979, și Campionatele europene de la Praga (1977) și Copenhaga (1979), apariția unor noi stele de primă mărime internațională, creșterea considerabilă a valorii tehnice și spectaculare a exercițiilor prezentate de echipele și gimnaștii fruntași ne oferă suficiente premise ale unui spectacol de înaltă ținută tehnică și în cadrul apropiatelor Jocuri Olimpice. Este mai mult ca sigur că **la 20 iulie, în marele Palat al sporturilor de la stadionul Lujniki din capitala sovietică se va da startul într-o competiție care, cu siguranță, se va situa deasupra celorlalte mari întreceri internaționale de gimnastică organizate pînă acum de federația internațională.** În fața celor aproape 18 000 de spectatori care, nu ne îndoim, vor lua loc în tribunele arenei, vor evolua campioanele olimpice en-titre, **Nadia Comăneci și Nelli Kim,** cele care au dominat și au cîștigat toate medaliile de aur la precedenta olimpiadă, **va fi prezentă echipa campioană mondială pe 1979, reprezentativa României, revelația întrecerilor de la Fort Worth/Dallas,** între care și campioanele mondiale pe aparate, **Dumitrița Turner** (sărituri) și **Emilia Eberle** (sol), medaliata cu bronz la individual compus, **Melita Ruhn,** alte două tinere campioane mondiale, cehoslovaca **Vera Cerna,** precum și **Maxi Gnauck,** la ora actuală, cea mai valoroasă gimnastă din R. D. Germană, medaliată cu argint la individual compus la precedentele campionate mondiale, sportive care, la fiecare apariție publică, au etalat un înalt nivel de măiestrie și virtuozitate. Din echipa reprezentativă a Uniunii Sovietice nu vor lipsi, probabil, gimnaste care, în ultimii ani, s-au impus interesului mondial atît prin rezultate, cît și prin elemente individuale specifice, cu care au atras atenția brigăzilor de arbitre, precum **Natalia Șaposnikova, Stela Zaharova, Maria Filatova** sau **Elena Naimușina.**

Date fiind modificările Codului internațional de punctaj, adoptate de F.I.G., **se poate socoti că sînt create premise certe pentru evoluții de cel mai ridicat nivel.** Și aceasta, pentru motivul că **gimnastele au fost, pur și simplu, obligate, prin regulament, să-și modifice exercițiile și să pună un accent deosebit pe elemente noi de mare risc și spectaculozitate.** Au fost stabilite bonificații speciale, stimulîndu-se astfel eforturile pentru exerciții noi, complexe, cu combinații spectaculoase.

Azi, în aceasta rezidă de fapt o evoluție bună la Jocurile Olimpice, care să asigure prezentarea unor exerciții valoroase, apreciate cu note înalte și, deci, cu cele mai mari șanse la medalii.

Constantin MACOVEI

„Europenele" — ediția 1980. Pe primul loc: Ștefan Rusu *(România), urmat de* Anatoli Krafcenko *(U.R.S.S.) și* Tapio Sipila *(Finlanda).*

Foto: MILAN PALUS — Prievidza

MULTE „CAPETE DE AFIȘ" ÎN ÎNTÎLNIRILE INDIVIDUALE ȘI O ÎNTRECERE DE MARE VALOARE ÎNTRE... ECHIPE!

● Luptătorii români țintesc cît mai multe locuri fruntașe ● Fiecare victorie – un pas spre podium! ● Posibile „finale": Alexandru – Șumakov, Păun – Davidian, Rusu – Krafcenko, Draica – Korban... ?

O anume ierarhie valorică specifică sportului luptelor (ne referim la stilul greco-romane) ne îndeamnă să începem acest comentariu nu cu duelurile individuale, care vor pasiona, cu siguranță, în apropiatul turneu olimpic, ci cu cîteva referiri la o pasionantă întrecere... pe ECHIPE. Este vorba despre acea frumoasă rivalitate sportivă de pe saltelele de lupte, la care iau parte, de foarte mulți ani, cîteva formații europene extrem de redutabile: **Uniunea Sovietică, România, Ungaria, Bulgaria, Polonia** și — la unele categorii de greutate — concurenți de renume din **Suedia, Grecia, Finlanda** sau **Iugoslavia**. Plutonul fruntaș este însă același, rarele „schimburi de locuri" nemodificînd substanțial raportul de forțe.

Spunînd aceste cîteva lucruri și reamintind că **luptătorii de greco-romane din Europa domină autoritar ierarhia mondială și olimpică**, să arătăm — după părerea noastră, ca un convingător punct de referință — **faptul că la ultimele 5 ediții ale campionatelor continentale echipa reprezentativă a României a ocupat, de fiecare dată, un loc pe podium;** mai mult, ea a reușit EXCELENTA PERFORMANȚĂ DE A CUCERI DOI ANI CONSECUTIV TITLUL DE CEA MAI VALOROASĂ FORMAȚIE dintre cele participante la această prestigioasă competiție. Dar, iată și evoluția „tricolorilor" la C.E. disputate din anul ultimei ediții a Jocurilor Olimpice pînă acum, în apropierea noului start:

1976	Leningrad	III
1977	Bursa	II
1978	Oslo	I
1979	București	I
1980	Prievidza	III

Specialiștii acestui sport așteaptă cu un interes deosebit evoluțiile echipelor amintite, între care — după cum se vede — cea a României ocupă o poziție fruntașă **pentru menținerea și îmbunătățirea căreia sîntem convinși că va lupta cu toată ambiția și dăruirea dovedite de atîtea ori pînă acum.** Prezența constantă a reprezentativei țării noastre în marile competiții de lupte greco-romane explică, firesc, și faptul că la aproape toate categoriile de greutate sportivii români se numără printre protagoniști, duelurile lor cu partenerii de întrecere din țările amintite fiind întotdeauna „capete de afiș". Și indiferent cui i-a surîs victoria la un moment dat, aceste întîlniri sînt și astăzi evocate, în detaliu, de toți cei care iubesc această lume a sportului celor voinici, puternici, dar și excelent pregătiți tehnico-tactic. Așa au fost de fiecare dată partidele lui **Constantin Alexandru** (cat. 48 kg) cu **Anatoli Bozin, Alexei Șumakov** (Uniunea Sovietică), **Ferenc Sereș** (Ungaria), cărora, în ultimul timp, pare să li se fi adăugat și **Roman Kierpacz** (Polonia). După cum, **Nicu Gingă** (cat. 52 kg) a oferit adesea meciuri de mare spectaculozitate în compania lui **Vachtang Blaghidze** (Uniunea Sovietică), **Lajos Racz** (Ungaria), **Krum Borisov** și **Mladen Mladenov** (Bulgaria). Cu cîteva zile în urmă, **Ion Păun** (cat. 62 kg) ne mărturisea că de cîte ori urmează să ia startul la o mare competiție întreabă dacă participă și **Kazimir Lipien** (Polonia), **Istvan Toth** (Ungaria), **Boris Kramarenko** sau **Nelson Davidian** (Uniunea Sovietică). Să nu-l uităm, însă, nici pe **Stilianos Migiakis** (Grecia), luptătorul marilor surprize! Multe medalii și locuri pe podiumul marilor turnee internaționale și-a disputat **Ștefan Rusu** (cat. 68 kg) cu adversari care aproape că nu mai au nevoie de prezentare: **Nikola Dimov, Ivan Staikov** (Bulgaria), **Alexandr Aliev** și **Anatoli Krafcenko** (Uniunea Sovietică), iar de la un timp și cu **Andrzej Supron** (Polonia), pe care, deși Ștefan Rusu l-a depășit cu ușurință de multe ori, n-ar trebui să-l omitem de pe o listă a candidaților la medalii olimpice ale categoriei 68 kg. Mai puțin volubil, atunci cînd, totuși, începe să vorbească despre meciurile-cheie din bogata sa activitate competițională, **Ion Draica** (cat. 82 kg) ne amintește de valoarea deosebită a lui **Ghenadi Korban** (Uniunea Sovietică), **Jan Dolgovicz** (Polonia), **Pavel Pavlov** (Bulgaria)... Dar **Leif Andersson** (Suedia)?

Mai sînt, desigur, de așteptat și alte dueluri olimpice: **Petre Dicu** (cat. 90 kg) — **Igor Kanighin** (Uniunea Sovietică), cu **Stoian Nikolov** (Bulgaria), cu **Norbert Nottini** (Ungaria) și, poate, cu **Frank Andersson**!: **Vasile Andrei** (cat. 100 kg) — **Roman Bierla** (Polonia), cu **Gheorghi Raikov** (Bulgaria), cu **Joszef Farkas** (Ungaria) și chiar cu **Nikolai Balboșin** (Uniunea Sovietică); **Roman Codreanu** (cat. +100 kg) — **Alexandr Tomov** sau **Nikola Dinev** (Bulgaria), **Prvoslav Ilici** (Iugoslavia)...

Fiecare victorie în aceste dueluri olimpice (cu posibile schimbări de nume, dar nu de VALOARE a adversarilor) va însemna un pas, poate tocmai acel pas hotărîtor, pentru un loc pe podium, pentru una din cele 30 de medalii care îi vor răsplăti pe cei mai bine pregătiți concurenți la turneul de lupte greco-romane. Într-un palmares destul de lung, sportivii noștri și-au înscris multe succese în întîlnirile directe cu acești mari campioni. Le dorim, din toată inima, ca la J.O. de la Moscova să-și întregească cît mai strălucitor bilanțul și... vitrina trofeelor sportive.

Dan GÂRLEȘTEANU

Constantin Alexandru, *victorios în partida finală cu sovieticul* Anatoli Bozin *(C.E. București), arată cu mîna un... 5 de aur! (numărul titlurilor de campion european înscrise în palmaresul său).*

Foto: Dragoș NEAGU

Au cuvîntul candidații olimpici

CORNEL OROS — volei

● Jucăm într-o grupă „tare", dar vizăm primul loc ● Trebuie să mai insistăm la pregătirea fizică ● Sperăm să cucerim prima medalie olimpică la volei

„La Moscova vom juca în grupă cu Polonia, campioana olimpică de la Montreal, cu Iugoslavia, medaliată cu bronz la europenele din 1979, cu Brazilia, campioana Americii de Sud și cu Libia. După cît se vede, este o grupă „tare", spre deosebire de cealaltă în care vor evolua U.R.S.S., Cuba, Cehoslovacia, Bulgaria și Italia. *Noi avem doi adversari puternici: sextetul polonez și cel iugoslav, și avem de înfruntat o „mare necunoscută"* — Brazilia.

Vom aborda întrecerile din grupă cu ideea limpede de a ne clasa pe primul loc. De ce? Pentru că, în acest caz, în semifinale *vom juca cu a doua clasată din cealaltă grupă. Dacă vom ocupa însă locul al doilea, vom întîlni în semifinale reprezentativa* U.R.S.S. *care, în mod normal, va cîștiga seria ei.*

Colegii mei de echipă cunosc care sînt cei mai buni adversari, cele mai redutabile echipe cu care vom juca. Aș cita cîteva nume: Savin și Zaițev *din echipa U.R.S.S.,* Bogoevski și Trifunovici *din reprezentativa Iugoslaviei, paseurul polonez* Gawlowski, *bulgarul* Zlatanov *și cubanezul* Martinez. *Înșirînd aceste nume, am dat — după părerea mea — și ierarhia valorică a echipelor adverse.*

Pregătirea foarte bună a echipei noastre, sudura sufletească realizată, dîrzenia și hotărîrea de luptă a colegilor mei cît și rezultatele noastre constant bune din ultimul timp ne îndreptățesc să sperăm într-o evoluție la parametri superiori la J.O. Mai trebuie insistat la capitolul pregătire fizică, rezistență de concurs, *unde, după părerea specialiștilor, mai avem deficiențe.*

Dorința noastră fierbinte este să ajungem pe podiumul olimpic, să aducem astfel prima medalie olimpică a voleiului nostru. *În ce mă privește, sînt sigur că, jucînd ca la recentul turneu de la Bruxelles, vom ajunge să evoluăm în* finala *turneului olimpic".*

Născut la 3 martie 1950 în Oradea, unde a făcut primii pași în volei sub conducerea profesoarei Eugenia Junker, Corneliu Oros a devenit membru al clubului Dinamo acum 12 ani fiind, chiar de atunci, selecționat în echipa națională, pentru meritele sale de bun „paseur". Călca pe urmele lui Aurel Drăgan și, împreună cu Marian Stamate, încerca să-l înlocuiască pe acesta în echipa țării. Trei ani mai tîrziu, în 1971, la „europenele" de la Milano, reprezentativa României, în care postul de coordonator era deținut de Corneliu Oros, cîștiga medalia de bronz. La J. O. de la München, echipa noastră a ocupat locul V, iar în 1974, la mondialele din Mexic — VI.

Era o perioadă de întinerire și reconstrucție a echipei. Corneliu Oros se maturiza odată cu echipa. În anul 1977, reprezentativa noastră reușește să cîștige medalia de bronz la „europenele" din Finlanda, unde Corneliu Oros a fost „sufletul" sextetului nostru. La europenele din 1979, din Franța, datorită și unei accidentări a lui Corneliu Oros, echipa ajunge pe locul VI.

Au urmat însă cîteva luni de intense pregătiri, cu succese notabile, ultimul cel obținut săptămîna trecută la Bruxelles, în puternicul turneu preolimpic, unde echipa României a învins reprezentativele Iugoslaviei și U.R.S.S. Căsătorit — are doi copii — coordonatorul echipei noastre este profesor de română și spaniolă.

HANDBALIȘTII ROMÂNI ASPIRĂ LA PRIMUL LOR TITLU OLIMPIC

● În grupă cu campioanele olimpice de la München și Montreal ● Elveția – surpriza ultimelor sezoane ● Vor fi reeditate la Moscova finalele de la Paris și Berlin?

Fără îndoială, între disciplinele la care sportivii români vor fi parte activă în marile dueluri ale Jocurilor Olimpice de la Moscova se va afla și handbalul masculin.

În grupa B, sorții au adus cele două campioane olimpice din perioada postbelică — **Iugoslavia** (München, 1972) și **Uniunea Sovietică** (Montreal, 1976) — precum și multipla campioană a lumii, medaliată cu bronz la **J.O. 1972** și argint la J.O. 1976, reprezentativa **României**. Tocmai aceste două echipe — contracandidate ale „tricolorilor" la primul loc în grupă — au barat drumul handbaliștilor noștri spre medalia olimpică de aur. La München, iugoslavii au cîștigat în semifinale meciul cu noi de justețe (14—13), iar la Montreal — în finală — victoria a revenit handbaliștilor sovietici: 19—15...

Reconstruită după insuccesul de la „mondialele" daneze, selecționata noastră a cunoscut un drum valoric ascendent. Amplificînd la maximum ritmul pregătirilor, urmărind cu atenție omogenizarea echipei și așezarea pe posturi a celor mai tehnici și mai eficienți jucători, antrenorii **Ioan Kunst-Ghermănescu, Nicolae Nedef** și **Lascăr Pană** au reușit, încă din toamna trecută, să redea reprezentativei României valoarea la care îi dă dreptul talentul și sîrguința componenților săi și prin aceasta șansa de a lupta pentru primul lor titlu olimpic. Echipa este o îmbinare fericită de generații, diferența de vîrstă fiind anulată prin cote identice de abnegație, de hărnicie în pregătire, de combativitate și spirit de sacrificiu în întreceri. Așa a fost posibil ca generația nouă a lui **Vasile Stîngă, Maricel Voinea, Cornel Durău** și **Marian Dumitru** să se adapteze la stilul și pretențiile în joc ale „vechiului val" alcătuit din **Radu Voina, Ștefan Birtalan, Iosif Boroș, Mircea Grabovschi, Nicolae Munteanu** ș.a. Așa a fost posibil ca noua noastră echipă națională (nouă mai ales în ceea ce privește concepția de muncă, sudura sufletească și dorința de afirmare) să obțină în toamna trecută o remarcabilă suită de victorii, acasă și în deplasare, între care cele mai de preț sînt succesele în fața campioanei olimpice, U.R.S.S., și campioanei mondiale, R. F. Germania.

În anul olimpic, handbaliștii români și-au continuat cu tenacitate crescută activitatea de ridicare a standingului valoric prin antrenamente și jocuri de verificare. Examenele au fost „**Trofeul Carpați**" (27 mai — 1 iunie, la Oradea) și „**Trofeul Spania**" (9—14 iunie, la Valladolid). După cum se știe, selecționata olimpică a României a terminat neînvinsă ambele turnee, cîștigînd detașat și depunîndu-și astfel o argumentată candidatură la medalia de aur a Jocurilor Olimpice de la Moscova. Desigur, laurii nu sînt încă cuceriți. Pentru a-i obține este nevoie de multă, foarte multă muncă în această lună care a mai rămas pînă la startul întrecerilor.

Tehnicienii și jucătorii înșiși știu bine că, deși au întrecut de două ori formația Uniunii Sovietice în ultimele 7 luni, în R. F. Germania și în Spania, reprezentativa țării gazdă rămîne cel mai redutabil partener de întrecere, valoarea jucătorilor, experiența și tenacitatea lor formînd un tot remarcabil. Cum este și noua echipă a Iugoslaviei, rafinamentul ei tehnic adăugat puterii de luptă și dorinței de reintrare în elita olimpică dînd ca rezultat un potențial greu de depășit. Să nu uităm, de asemenea, că selecționata Elveției, marea surpriză a ultimelor sezoane, este într-un progres remarcabil, fiind capabilă de noi surprize de proporții.

În fine, în cazul în care echipa României cucerește primul loc în grupă (aceasta fiind speranța și dorința noastră, a tuturor), ea va întîlni în finală — mai mult ca singur — reprezentativa R. D. Germane. Deși ai noștri au întrecut-o în finalele campionatelor mondiale de la Paris (1970) și Berlin (1974), deși au învins-o recent în „Trofeul Carpați", formația lui Tiedemann și Langhoff reprezintă una dintre cele mai autorizate candidate la supremația olimpică. Iată, așadar, un cvartet — **România, U.R.S.S., R. D. Germană, Iugoslavia** — care-și va disputa cel de al treilea titlu olimpic la handbal în 7 și care, nu ne îndoim, va oferi milior de spectatori și milioanelor de telespectatori o pasionantă dispută, evoluții de înalt nivel tehnic și spectacular.

Băcăuanul Nicolae Vasilca *a crescut evident în valoare, fiind astăzi un pivot eficient al naționalei, nu numai prin golurile înscrise sau prin aruncările de la 7 m obținute, ci — mai ales — prin activitatea sa laborioasă de protejare a pozițiilor de șut pe care și le creează interii.*

Foto: Iuliu IAKAB-Oradea

Hristache NAUM

FAVORIȚII SE ȘTIU, DAR PE MEDALIAȚI ÎI VOM CUNOAȘTE DOAR LA KRÎLATSKOE...

● În lotul nostru, la ora... titularizărilor ● „Jocul șanselor" în cele 11 probe olimpice ● Caiaciștii și canoiștii noștri – printre protagoniști

A face pronosticuri pentru întrecerile olimpice de caiac-canoe de la Krîlatskoe este o întreprindere grea, chiar acum, cu puține săptămîni înaintea startului, cînd marile regate ale sezonului au arătat, în bună măsură, care sînt favoriții. Fiecare din cele 11 probe ale programului prezintă cota sa de interes, la fiecare există un grup mai larg de sportivi cotați cu șanse la victorie sau medalii. Ne-am propus, în rîndurile care urmează, să vă prezentăm o parte din ele, și anume pe acelea în care între principalii pretendenți la onorurile olimpice se află și reprezentanți ai flotilei noastre. (Nivelul ridicat al echipei noastre acordă a priori șanse tuturor echipajelor noastre, iar selecția pe care o facem — desigur subiectivă — nu înseamnă că numele care vor fi citate mai jos sînt singurele noastre atuuri)...

Să începem, așadar, în ordinea programului, cu proba de caiac-simplu 500 m. **Ion Bîrlădeanu** sau **Vasile Dîba**, oricare din ei (titularizarea nu s-a făcut) va întîlni în drumul spre podium două vedete ridicate în ultimele sezoane: **Vladimir Parfinovici** (U.R.S.S.) și **Peter Hempel** (R. D. Germană). Amîndoi sînt tineri, amîndoi sînt foarte puternici, mai ales Parfinovici, campionul mondial de anul trecut. Este foarte probabil să întîlnim pe podium un român, un sovietic și un caiacist din R. D. Germană. În ce ordine?...

La caiac simplu 1 000 m, **Oreste Perri** (Italia) l-a întrecut, la început de sezon, pe campionul olimpic **Rüdiger Helm** (R.D.G.), ceea ce este un lucru rarisim. Apoi Bîrlădeanu l-a întrecut la Snagov pe caiacistul italian fără drept de apel. Și aici ni se pare greu de găsit un alt pretendent la medalii; poate iugoslavul **Milan Janici**...

La canoe simplu 1 000 m vom asista la o nouă rundă (probabil ultima, întrucît cei doi au anunțat retragerea din activitate după J. O.) a eternului duel **Ivan Patzaichin** — **Tamas Wichmann**, cei mai buni specialiști ai ultimului deceniu. „Meciul" lor va fi arbitrat de **Matija Ljubek** (campion la Montreal), destul de discret în majoritatea evoluțiilor, dar periculos în marile ocazii, de bulgarul **Liubomir Lubenov**, un canoist tînăr cu mari posibilități fizice, de canoistul sovietic care va cîștiga selecția **(Petrenko? Iurcenko?...)**. Atenție la canoiștii din R. D. Germană, mai slab cotați pînă în această primăvară, care au reușit timpi excelenți la regata Brandenburg!

La canoe dublu 1 000 m perechea noastră clasică, a fraților **Gheorghe** și **Toma Simionov** (sau oricare din formulele pe care le va stabili conducerea tehnică a lotului) va fi opusă unor adversari de tradiție: sovieticii **Iurcenko — Lobanov** (campioni ai lumii la Duisburg) și ungurii **Buday — Frey**. Anul trecut, Simionovii i-au condus pe Iurcenko — Lobanov chiar la Krîlatskoe, la concursul preolimpic, pînă după ultima baliză, cînd strocul nostru Gheorghe Simionov a scăpat pagaea în val. La „mondiale", victoria sovieticilor a fost favorizată de culoarul liniștit oferit de tragerea la sorți. Oricum, este greu de crezut că un alt echipaj în afara celor trei citate se va putea strecura pe podium... Ca și în cealaltă probă de canoe dublu, 500 m, unde **Patzaichin** și **Capusta** rămîn primii favoriți prin prisma titlului mondial de anul trecut și a rezultatelor din prima parte a sezonului.

Acest „joc al șanselor" poate fi validat sau infirmat de întrecerile de la Krîlatskoe. Favoriții nu cîștigă întotdeauna, dar nici surprizele nu sînt la caiac-canoe, atît de... imprevizibile.

Vladimir MORARU